

॥ आंधा के ग्यान को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

*

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निर्दर्शनास आले आहे की, काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने, अर्थामध्ये परस्पर बदल करून टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थामध्ये बदल करु नये. काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही, चेक करायला भरपूर वेळ लागतो. आम्ही परत चेक करून पुन्हा लोड करून देऊ. याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल, यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करून दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम	॥ आंधा के ग्यान को अंग ॥	राम
राम	॥ कुण्डल्या ॥	राम
राम	आंधो आंधो मत करा ॥ आंधो ओ नहीं होय ।	राम
राम	आंधो से नर जक्त में ॥ राम न सूजे कोय ॥	राम
राम	राम न सूजे कोय ॥ संत नगर में आया ।	राम
राम	भेद न बूझे जाय ॥ अंध वे कहिये भाया ॥	राम
राम	सुखराम दास आंधा तके ॥ सन्त न चिने कोय ।	राम
राम	आंधो आंधो मत करा ॥ ओ नहीं आंधो होय ॥१॥	राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, यांना आंधळे म्हणू नका, अंधळे हे	राम
राम	नाहीत, अंधळे तर ते आहेत, जे रामजीची भक्ति करणारे संत नगरात आले आहेत,	राम
राम	त्यांना भेद विचारत नाही. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, अंधळे ते	राम
राम	आहे जे संताना ओळखून त्यांचे ज्ञान धारण करीत नाही. ॥१॥	राम
राम	भाट जाट और बाणीया ॥ तिना अेक सभाव ।	राम
राम	प्रथम पुत्र बंछे नहीं ॥ करे तो कर्मा चाव ॥	राम
राम	करे तो कर्मा चाव ॥ देहे का किरतब देखे ।	राम
राम	आदू पोर गुलाम ॥ तां ही बामण कर लेखे ॥	राम
राम	सुखराम दास ओ पुन ता ॥ हर बेमुख का डाव ।	राम
राम	जाट भाट और बाणीया ॥ तीना अेक सुभाव ॥२॥	राम
राम	भाट, जाट आणि बणीया(वाणी) तिंघाचा एक स्वभाव असतो, ते आधी तर पुण्य करने	राम
राम	ही चाहत नाही व केले ही तर फळाच्या इच्छेने करतात. आठ प्रहर कामात येणाऱ्यालाच	राम
राम	ब्राम्हण समजून दान देतात, आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, असे पुण्य	राम
राम	करने तर जे परमात्माशी बेमुख आहे, त्यांचा काम आहे. ॥२॥	राम
राम	॥ कवित ॥	राम
राम	इळा रीत सुख अेह, काम इन्द्री घट जागे ।	राम
राम	अई पिंगळा माय, नार अंग सुं अंग लागे ॥	राम
राम	सुणो सुषमणा रीत, लिंग भग संगम हुवा ।	राम
राम	लोथ पोंथ नर नार, नेक भर रहया न जुवा ॥	राम
राम	सुखराम उलट जन पोंचसी, से जन ले सुख जाय ।	राम
राम	सीख ग्यान केता फिरे, से रळिया जग मांय ॥३॥	राम
राम	इळा नाडीने घटात कामची जागृती होते, हे सुख येते. पिंगळामध्ये स्त्रीचा शरीराशी शरीर	राम
राम	मिळते, हे सुख येते. सुखमणात लिंग भगाचा संगमात जसे सुख येते. तसा अनुभव येतो.	राम
राम	जसे स्त्री पुरुष आपसात लोथ पोथ होवून जराही वेगळे राहत नाही, असेच जे साधक	राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बंकनाळेत उलटून इडा,पिडा,सुखमणात भजन करून ब्रह्मंडात पोहचतात ते अनुभव करतात.दुसरे जे ज्ञानाला शिकून शिकून सांगतात ते विना सुख(सुख न प्राप्त केलेले) लोळत फिरणाऱ्या सारखे आहेत.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले। ॥१॥		राम
राम	मन से हीण खर स्याल,सूर कबो बुग ध्यानी ।		राम
राम	कोलु चलणी चीजे,ओर बागळ गत जाणी ॥		राम
राम	इजगर समान भूत रीछ,पितर गत होई ।		राम
राम	बंदर मत गत जाण,मूठ छूठे नहीं कोई ॥		राम
राम	धिंग मत आ संसार की,विष जुग तज्यो न जाय ।		राम
राम	शींवरण कर सुखराम के,तज कूकस विष खाय ॥४॥		राम
राम	जे ज्ञानी बुधीहीन आहे ते गाढव,स्याल,सरडा व कावळ्यासारखे आहे.घाणा व चाळनी सारला सोळून फोतच्याला ठेवते,चीचड गायीचा स्तनाला राहून ही रक्तच पीतो,गायीचे दूध पीत नाही.बागलचा गतीला पहा,ज्या तोंडाने आहार करते,त्याचानेच निहार करते.		राम
राम	अजगर पडलेला राहतो,काहीही करीत नाही.भूत.पीतर हे सर्व दुसऱ्यांना दुःख देणारे आहेत.		राम
राम	माकड मुठीत काही वस्तु पकडून घेतो,परंतु परत सोडत नाही.असेच संसारीची बुधी आहे.जे विषयाला सोडत नाही,त्यांना धिक्कार आहे,धिक्कार आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,भजन करण्याचे काम करा,भजनाला सोळून विषयात लागणे म्हणजे कुकस खाणे आहे। ॥२॥		राम
राम	मत से सुप सुण बाळ,खीर कन लियो बिचारी ।		राम
राम	भंवर पेप पर बेस,पूस तज बास अहारी ॥		राम
राम	पंखी परमळ जाण,आक में आ मिल पावे ।		राम
राम	खीर नीर कर साव,हंस मोती चुग खावे ॥		राम
राम	सीप श्वाति कुं ले रहे,खार समुंदर के मांय ।		राम
राम	धिंग मानव सुखराम के,भगत न परखी जाय ॥५॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,भक्ति करणाऱ्या जनांची बुधिद सूप म्हणजे छाजले सारखी असायला पाहिजे.जो सारला पकडून असारला सोडतो.बालक मातेचा स्तनातून दूध पीतो.भंवरा फूसला सोळून सुगंध फुलातूनच घेतो.मधमाशी आकवर बसून रस शोधते.पानी व दूध मिळवून हंसाचा समोर ठेवल्यावर तो दूधच पीतो आणि पाण्याला सोळून देतो.हंस एकतर दूध पीतो किंवा तो मोती चुगतो.शीप खाऱ्या समुद्रात राहूनही स्वातीचे थेंबच घेते.त्या मनुष्यांना धिक्कार आहे,जे भक्तिची परीक्षा न करता अन्य भक्ति धारण करून घेतात.सतस्वरूप ब्रह्मची भक्ति गमावून देतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले। ॥५॥ ॥ इति आंधा के ज्ञान को अंग समाप्त ॥		राम